

[Margrete Auken]

hvor de ikke skulle træffe beslutninger, at sige noget om, hvordan de egentlig forestillede sig at vi skulle klare det her i Danmark, hvis der skete noget. Der var af lige så gode grunde ikke nogen, der sagde noget om, hvordan de forestillede sig det, for det ville blive en meget grotesk historie.

Det hele går på, at det er noget pjat at diskutere det, at der sker nok ikke noget, at vi er nogle, der fører skrækkampagner, og som den sidste pointe, der har fået særlig trumf i dag, at vi blander os i svenske forhold. Det må jeg ellers nok sige! Hvem er det, der blander sig i hvis forhold? Der er anbragt et atomkraftværk faktisk lige oven i et andet lands centralnerve, oven i vores hovedstad. Ingen andre steder i verden har man anbragt et atomkraftværk oven i et fremmed lands, et andet lands, hovedstad. Hvem er det, der blander sig?

Og når vi af samme grund tager denne debat op, så er det ikke for at blande os i den svenske debat. Vi kunne have den interesse, at vi nu siger, at vi i Danmark ikke kan leve med dette. Selv om det skulle gå så ulykkeligt, at svenskerne vedtog linje 1 eller linje 2, der næsten kan ligne den, vil vi ikke leve med Barsebäck. At svenskerne er store og stærke mænd med hår på brystet, der ikke er bange for at leve livet farligt, kan strengt taget ikke rigtig berøre os, som stadig væk har følelse og hjerte og en vis omtanke og fantasi i behold. Vi er fra forslagsstillernes side temmelig ligeglade med, hvad svenskerne vil i denne sammenhæng. Det vigtige er, hvad vi kan klare.

Jeg vil godt lige i denne forbindelse notere, at jeg var meget glad for at høre, at fru Birgith Mogensen fra centrum-demokraterne ytrede bekymring for olie- og kulværkerne. Det glæder mig, hver gang de borgerlige virkelig lægger kærlighed og hjerte i denne sag, og vi regner med god støtte. Jeg synes, det ville være meget, meget rimeligt, hvis svenskerne klagede over svovlforgiftning fra Danmark, og vi burde naturligvis om ikke lukke værkerne, det er jo ikke livsfarligt på den måde, så virkelig ofre de penge, der skal til for, at vi får sikret disse værker. Jeg er meget taknemmelig over, at svenskerne i mange henseender har været gode til at vise miljøhensyn over for profittilsvining af Sverige fra dansk side.

Ministeren og andre gør meget ud af – og det har undret mig – at de ikke har hørt noget siden den sidste redegørelse. Ved debatten i januar var det os, der fremlagde resultaterne fra SSI-rapporten. Daværende minister Ivar Nørgaard så nærmest måbende ud, men man kunne se, at tallene dog gjorde et vist indtryk. Af samme grund har vi også fået et resumé i miljøudvalget, hvor man kan se, at der rent faktisk ligger nogle nye konsekvensberegninger om, hvad der kan ske. Hvis ikke det er nye oplysninger, så ved jeg ikke, hvad det er for nogle, ministeren ønsker sig. Om det er, fordi vi har fået en anden minister, der har et noget mere afslappet forhold til københavnernes sikkerhed, kan jeg ikke svara på her; det vil vise sig.

Jeg vil også gøre opmærksom på, at der kommer gentagne formuleringer vedrørende dette værks fejlplacering. Den sidste og på en måde den meste kyniske var den, der kom fra forhenværende statsminister Tage Erlander i Sverige, som klart og roligt og afslappet har erklæret, at nu ligger det værk altså dér, og havde det været i dag, ja, så havde man nok ikke lagt det oven i København, men nu ligger det der altså. Ja men hvad er det for en flothed, hvad er det for en sikkerhed på vores vegne? Jeg synes nok, at det siger noget om en kynisme, som jeg er glad for vi ikke skal op imod her i landet i øjeblikket.

Der er kommet flere nye ting til. Oven i de mange erklæringer og udtalelser om, at dette værk ikke burde have ligget, hvor det ligger, at ingen andre har værker placeret tilsvarende, at man aldrig nogen sinde ville godkende den placering osv., har det vist sig, at Barsebäckværket har en række meget alvorlige fejl. Jeg erindrer ved sidste debat hr. Dyremose tale om børnesygdomme. Det gjorde et vist indtryk på mig, da det immervæk var et atomkraftværks børnesygdomme, der blev talt om. Jeg vil godt nævne nogle af disse børnesygdomme, for at man lige kan holde fast ved, hvad det drejer sig om. Det er altså ikke i småtingsafdelingen.

Professor Ove Nathan har gentagne gange fremhævet kritikken af nødkølesystemet. Der er en kritik, som mig bekendt ikke er kommet offentligt frem. Det er sådan, at Barsebäck har en fætter i USA. Denne fætter har samme geniale system med en »flugerede«, som professor Nathan kalder det, neden under reaktorkernen til nødkølesystemet. Men